

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De eisdem, Sermo XXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

De eisdem, Sermo XXXIX.

Cum Matthæum publicanum Dominus ad apostolatus fastigium euocat & extollit, dat manum lapsis, spem restituit desperatis, reddidit vitam, quos sibi iam mors detinebat addictos. *Cum prateriret, inquit, Iesus, vidit Levi Alphaei sedentem ad telonium. Sedebat utique, qui stare non poterat pondere cupiditatis oppressus, & ipsa totus conscientia fraudis incuruus. Aurum natura graue, grauius fit auaritia nimis. Hinc est quod plus habentem deprimit, quam ferentem: & vehementius aggrauat corda, quam corpora. Nascitur in terra profunda, sectatur ipsa montium fundamenta, perque ima venarum cæcis discarrit anfractibus, & dum suam semper, repedit ad naturam, cælestes animos ad inferna deponit, obscurat sensus semper, alta metium semper in terrena demergit. Aurum erogare bonum, reponere malum, contemnere validum, fugere persecurum: quod sicut vincere virtutis est, ita foelicitatis est euasisse. Auri furor ardentius humano feruet in pectore, quam caminus totus ignescit incendiis: & acrius homines dissoluit in terra, quam soluitur in calore flammaram. Crudelitatis dominus, sæuus hostis, amando lædit, nudat vitando, ipsum etiam captiuat aspectum, fidem frangit, violat affectum, vulnerat charitatem, turbat quietem, adimit innocentiam, docet furtum, suadet fraudes, imperat latrocinium. Et quid plura? Hoc est quod Apostolus dixit, Radix omnium malorum est auaritia. Est commutatio sane vna, si homo prudens illud antè mittat ad cælum, quam mutatur ab illo, ut stultus, in tartarum. Mittat per manum pauperis, quia quicquid propter Deum pauperi dederit, ad cælum sine dilatione transmittit. Merito Matthæum dominus talibus vinculis absoluit.*

Marc. 2.

1. Tim. 6.

cupiens præpeditum sulcat, dicendo: *Sequere me*. Hoc est, ne sequere de supernis ad superna tendentem, & non autum de inferis ad inferna mergentem. Vbi fuerit thesaurus tuus, illic & cor tuum erit. Aurum patriarcharum stirpem, progeniem sanctam, tantam germanitatis singularem coronam adeo corrupit: & totius reddidit pietatis extorrem, vt Ioseph Ægyptiis, fratrem barbaris, innocentem noxiis, ingenuitatem traderet seruituti. Sic siccauit mentes, sic corda depressit: sic quod in eis fuerat humani sensus, ferinam in rabiem commutauit: vt non offensam Dei, non sancti patris dolorem, non proprii sanguinis sensum meminisse permiserit. Intuere quid auro grauius, quod cum mores hominem perdit, perdit & naturam. Aurum Iudaeum populum sic suo captiuauit aspectu, vicit illecebris, specie perdecepit, vt hoc esse Deum crederent, & Deum verum, Deum tot beneficiis cognitum denegarent: sic conuertit homines in iumenta, vt vituli caput, caput suum crederent, & omnium rerum capiti caput pecudis anteferrent. Attendite quam sit pernicius ista fugienda, quæ cum mores hominum, honestatem, vitamque perdidit, ipsum quoque Deum voluit homini & contendit auferre. Hoc est, quod Iudæ fecit esse proditorem, vt hominem cogeret Deum negare, vendere germanum sui sanguinis, distrahere conditorem, & ipsum sanguinem taxare precio, quem sponte dominus erat nostrum largiturus in precium. Sed ne multa super hoc generent exempla fastidium, traſeamus ad reliqua: *Sequere me, & surgens secutus est eum*. Sæpe legitur & in hoste utilis virtus, sæpe in aduersario comprobatur, Matthæus non subtrahitur operi, sed mutatur: & telonium suscipit magis, quam relinquit, vt mansura Deo, non homini peritura conquirit, vt non trigesimum in quadragesimum, quinquagesimumque

Mat. 16.

Gen. 13.

Exod 31.

Mat. 26.

gesimumque nummum tristis redigat supputator: sed trigesimum in sexagesimum, & centesimum gaudij fructum lætus recondat diuinis commodis profuturum. *Et surgens secutus est eum.* Generosus animus, qui sic ea quæ magna putarat, facile, & quasi nulla contempsit: apparet illum per ignorantiam lucra ante præsentia conquisisse, à quibus ut se sensit, & vidit liberum, sic raptus est ad diuina. *Et factum est, dum accumberet in domo illius, multi publicani & peccatores discumbebant cum Iesu & discipulis eius.* Discumbebat Iesus plus in Matthæi mente, quam sigmate: & epulabatur non cibus, sed reditu peccatoris, ut reuocaret conuiuio, collegio, humanitatis affectu, dulcissima sui confabulatione discumbentes, quos sciebat posse iudicis agnita potestate dissolui: percelli terrore maiestatis suæ, de nuda mox præsentia posse prosterni, velatus humano corpore, qui homini voluit subuenire. Occultauit dominum, qui seruis dignatus est fiduciã non negare: maiestatem texit, qui fragilem studuit parentis amore complecti. Sed offenduntur Iudæi, dicentes: *Quare cum publicanis & peccatoribus manducat & bibit magister vester?* Miraris Iudæe, cur misceatur conuiuio peccatorum, qui propter peccatores & nasci voluit, & non recusauit occidi: oblatras cur peccatorum vinum bibat, qui pro peccatoribus suum sanguinem fudit. Et si vis posse amplius, suscepit ipse peccatum, ne perderet peccatores in se sententiam suam iudex retorfit, ut amasse se peccatores proderet magis soluendo debitum, quam donando. Sed talibus ipsum dominum respondisse sufficiat. *Non necesse habent sani medico sed malè habentes: non enim veni vocare iustos, sed peccatores.* Et quis non erat ægrotus, ipsa generis humani sic ægrotante natura? Ad omnes ergo venit, qui omnes, male habentes, ut curaret inuenit, sed

plane mori meruit, qui medicum contempsit ne se accusaret, vel confiteretur ægrotum: sed dicti sui dominus aperit mox figuram, dicendo: *Non enim veni vocare iustos, sed peccatores.* Non hic dominus iustos respuit, sed superbos: & eos notat, qui cum non sint, esse se iactant iustos. Et ubi erant iusti? Cùm iuxta Prophetam: Non erat qui faceret bonum, non erat vsque ad vnum. Ut intelligant ægritudinem, medicum, vt curentur, admittant, confiteantur se peccatores: vt modo Christus parens & conuiuia, largiatur veniam: ne post iudex ferat in contumaces debitam sine fine sententiam.

De eisdem, Sermo XXX.

HOdierna Euangelica lectio Matthæum publicanum sic in Apostolum commutauit, vt qui erat fraudator pecuniæ, fieret gratiæ distributor: & de impietatis schola ad pietatis magisterium perueniret, fieretque doctor misericordiæ, qui auaritiæ fuerat institutor. *Dum transiret Iesus, vidit hominem sedentem in telonio, Matthæum nomine.* Cùm transiret inde Iesus, bene transiret inde: transibat Iudæam, vt veniret ad gentes; præteribat synagogam, vt Ecclesia permaneret: prætergredebatur carnis patriam, vt deitatis suæ remearet ad sedem. In Christo fratres transitoria est carnis iniuria, in quo diuinitatis honor est sempiternus, *Dum transiret inde vidit hominem.* Vidit plus diuinis oculis, quam humanis. *Vidit hominem.* Vt peccata hominis non videret. Vidit opus sum, vt despiceret opera peccatorum. Vidit illum Deus, vt ille videret Deum. Vidit illum Christus, vt ille pecuniæ latebras amplius non videret. Vidit illum Christus sedentem, quia pressus cupiditatis pondere, surgere non valebat. Fratres, deterius sedebat in telonio publicanus iste, quam

quam